

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **T. S.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Městský úřad Jeseník**, se sídlem Masarykovo nám. 1/167, Jeseník, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 24. 9. 2019, čj. 65 A 33/2019-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 3400 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou podanou u krajského soudu domáhal, aby soud přikázal žalovanému odstranit z registru řidičů z evidenční karty řidiče záznam údajného přestupku žalobce ze dne 17. 3. 2017, a v případě, že žalovaný od tohoto nezákonného postupu upustí, požadoval určení, že zásah žalovaného spočívající v evidování údajného přestupku žalobce ze dne 17. 3. 2017 byl nezákonný. Žalobu odůvodnil tím, že rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2018, čj. MJ/63812/2018/ODSH/Sta, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku, dosud nenabylo právní moci, jelikož žalobce podal proti tomuto rozhodnutí řádně a včas odvolání, které doposud nebylo meritorně projednáno. Odvolání

bylo podle žalobce pouze nezákonně zamítnuto jako opožděné rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 2. 2019, čj. KUOK 26360/2019. Žalobce proto podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke krajskému soudu a rovněž podnět k provedení přezkumného řízení, neboť podle jeho názoru odvolání bylo podáno včas. Evidence údajného přestupku v registru řidičů je proto nezákonná.

[2] V průběhu řízení o žalobě sdělil žalovaný soudu, že na základě přezkumného řízení u Krajského úřadu Olomouckého kraje bylo rozhodnutím ze dne 6. 6. 2019, čj. KUOK 58721/2019, zrušeno rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobce a v současné době probíhá odvolací správní řízení, jehož výsledek není žalovanému znám. Dále sdělil, že vzhledem ke zrušení rozhodnutí o odvolání byly ke dni 12. 7. 2019 správní tresty včetně bodů z evidenční karty řidiče - žalobce - vymazány. Navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

[3] V napadeném rozsudku krajský soud s odkazem na judikaturu NSS uvedl, že žalovaný je odpovědný za záznam v registru řidičů po celou dobu jeho evidence. V posuzované věci neměl žalovaný způsobilý podklad pro evidenci žalobcova přestupku. Rozhodnutí žalovaného o spáchání přestupku ze dne 29. 11. 2018 totiž nikdy nenabylo právní moci, neboť rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobce bylo ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno; odvolání žalobce tedy bylo považováno za včasné. Krajský soud proto v souladu s eventuálním petitem žaloby určil, že zásah žalovaného spočívající v evidenci přestupku zaznamenaného dne 20. 12. 2018 v žalobcově kartě řidiče na základě rozhodnutí Městského úřadu Jeseník ze dne 29. 11. 2018 byl nezákonný.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobce

[4] Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Nesouhlasí se závěry krajského soudu. Záznam do registru řidičů stěžovatel provedl dne 20. 12. 2018, kdy jeho rozhodnutí ze dne 29. 11. 2018 nabylo právní moci poté, co bylo odvolání proti němu posouzeno jako opožděné. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 2. 2019 bylo zrušeno až ve zkráceném přezkumném řízení dne 6. 6. 2019. V mezidobí od 20. 12. 2018 do 6. 6. 2019 měl tedy stěžovatel způsobilý podklad pro záznam do evidence registru řidičů. Upozornil na to, že pracovníci registru mají zákonnou povinnost provést záznam trestů a bodů v kartě řidiče, a to do 5 pracovních dnů. Z tohoto důvodu nemohl být zásah nezákonný. V opačném případě by všechny záznamy trestů a bodů do karet řidičů musely být nezákonné, pokud by následně bylo zrušeno rozhodnutí, na základě kterého byl záznam proveden. Připomněl, že pokud je rozhodováno o tom, zda byl zásah nezákonný, je rozhodováno na základě skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. K rozsudkům NSS ze dne 30. 8. 2018, čj. 1 As 68/2018-26, a ze dne 26. 8. 2019, čj. 1 As 40/2019-40, na které odkazoval krajský soud, stěžovatel uvedl, že řeší skutkové a právně odlišné případy a na posuzovanou věc nedopadají. V citovaných věcech se jednalo o záznamy bodů evidované v kartě řidiče i poté, co byla zrušena rozhodnutí, na základě kterých byl proveden zápis do karty řidiče. V posuzované věci byl záznam v kartě řidiče smazán ihned poté, co pro něj přestal existovat způsobilý podklad. Navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalobce uvedl, že ačkoli nejprve bylo jeho odvolání zamítnuto jako opožděné, bylo následně rozhodnutí o odvolání v přezkumném řízení zrušeno. Presumpce správnosti rozhodnutí o odvolání byla vyvrácena právě tím, že krajský úřad následně toto rozhodnutí zrušil v přezkumném řízení. Není tedy pochyb o tom, že odvolání bylo podáno včas a jeho podáním nastal i odkladný účinek. Záznam údajného přestupku v registru řidičů tedy byl od počátku nezákonný. Záznam je totiž možné provést jen na základě pravomocného rozhodnutí, které však v posuzované věci neexistovalo. S ohledem na „zásadu přesnosti“ se stěžovatel nemůže dovolávat toho, že se chyby nemohl vyvarovat. Žalobce podotkl, že právě chybou stěžovatele nastala situace, že jeho rozhodnutí bylo považováno za pravomocné, neboť v rozporu s právní úpravou nedoručoval rozhodnutí do vlastních rukou zmocněnci žalobce. Stěžovatel proto mohl na základě dostupných podkladů rozpoznat, že jeho rozhodnutí není pravomocné. Navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Podle § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu záznamy o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, záznamy o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu zdravotní nebo odborné způsobilosti a záznamy o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem nebo správním orgánem se do registru řidičů zapisují až po nabytí právní moci příslušných rozhodnutí. Způsobilým podkladem pro provedení záznamu o spáchaném přestupku je tedy pouze pravomocné rozhodnutí správního orgánu, kterým byl řidič uznán vinným ze spáchání přestupku.

[8] Podle § 73 odst. 1 s. ř. nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání. Dle § 85 odst. 4 s. ř. má včas podané a přípustné odvolání odkladný (suspenzivní) účinek, nestanoví-li zákon jinak. V důsledku odkladného účinku nenastává právní moc, vykonatelnost ani jiné právní účinky rozhodnutí. *A contrario* je nutno dovodit, že opožděné či nepřípustné odvolání nemá odkladný účinek. Napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak v případě podání opožděného odvolání nabývá právní moci, jako by odvolání nebylo podáno (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2008, čj. 8 As 9/2007-74, který se sice vztahuje k § 60 již neúčinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, jeho závěry však lze vztáhnout i na současnou právní úpravu).

[9] V nyní projednávané věci bylo rozhodnutí o odvolání zrušeno ve zkráceném přezkumném řízení, v němž správní orgán dospěl k závěru, že odvolání žalobce proti rozhodnutí stěžovatele ze dne 29. 11. 2018 nebylo podáno opožděně. Pokud tedy odvolání bylo podáno včas, znamená to, že rozhodnutí stěžovatele ze dne 29. 11. 2018 nikdy nenabývalo právní moci, a proto nemohlo být způsobilým podkladem pro záznam do registru řidičů. V takovém případě se nepoužije ani presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci, neboť žalobci nelze klást k tíži pochybení správních orgánů spočívající v nesprávném zhodnocení včasnosti odvolání a vyznačení právní moci na rozhodnutí o spáchání přestupku (rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2019, čj. 1 As 40/2019-40). Ačkoli tedy stěžovatel v době, kdy záznam o spáchaném přestupku provedl, o těchto pochybeních

nevěděl či vědět ani nemohl (a nelze mu tak vytýkat, že by snad postupoval svévolně), nic to nemění na skutečnosti, že tento záznam postrádal dostatečný podklad v podobě pravomocného rozhodnutí správního orgánu o spáchání přestupku, a byl proto učiněn v rozporu se zákonem.

[10] S ohledem na uvedené krajský soud posoudil věc v souladu se zákonem a související judikaturou. Stěžovatelově argumentaci nelze přisvědčit, neboť v projednávaném případě je nutné přihlédnout k tomu, že podané odvolání bylo nesprávně posouzeno jako opožděné, a proto na rozhodnutí o odvolání nebylo možné nahlížet ani optikou presumpce správnosti aktů veřejné správy. NSS nesouhlasí s názorem stěžovatele, že krajským soudem citovanou judikaturu nelze použít v projednávané věci. Ačkoli se v citovaných věcech jednalo do jisté míry o odlišné skutkové věci, obecné závěry vyplývající z těchto rozhodnutí je možné aplikovat i v nyní projednávané věci.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a proto je povinen nahradit úspěšnému žalobci náklady zastoupení ve výši 3100 Kč za jeden úkon právní služby, tj. vyjádření ke kasační stížnosti (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], spolu s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna za zastupování tedy činí 3400 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu